

Con azucre, por favor.

Acheguei a xema do índice ao seu pescozo curtido polo sol, sen tocalo, case nin rozándoo. Baixei paseniño seguindo a ruta que marcaba a súa columna. Desde o nacemento do cabelo ata o borde da camiseta. Sentín na miña caluga o estremecer da súa pel, a calor nubroume a vista, o corazón comezou a ir demasiado rápido.

Bumbum. E de súpeto:

- ¡Ei! – el.
- Oladéixasmeoazucreéquenamiñamesasóhaisacarina –
bumbum,bumbum,bumbum.